

жената; туй ще ны направи само да бждемъ повече врѣме злочести. Вълшебницата, отистина, трѣбваше да ни ся обѣщае за да ни даде най-малко понѣ десетина дарбы; защото има толкова си нѣща, отъ които имамъ потрѣбѣ.

— Туй је истина, каза мѣжтъ; но имаме врѣме. Отъ сега до ютре рано нека ся прѣмыслимъ и испытаме тритѣ нѣща, които ся най-нуждни, и найсетнѣ ще ѣ ги поискаме.

— Азъ щѣ цѣла нощъ да ся прѣмыслимъ на туй, рѣче жената, и като је тѣй, нека ся поогрѣемъ, защото је студено. “Въ сѣщо врѣме жената зѣ машѣтъ и разрови огъня, и като видѣ че имаше доста жаравинѣ добрѣ распалена, безъ да помисли на туй каза: „Колко је добрѣ огъня, мѣжо, да ни је да имаме сега єдинѣ дългъ суцукъ, та да го опечемъ за вечерѣ, щехме да му ударимъ єдинѣ добрѣ зѣбѣ!“ Едва произнесе тя тѣзи думы, и ето че падна отъ куминя єдинѣ суцукъ. „Чума тя отнела, лакомко, съ твоя суцукъ! рѣче мѣжтъ, ама хубаво нѣщо поиска! Ный вече немаме, освенъ още двѣ нѣща да искаме. Колкото отъ моѣ странѣ, менѣ ми доходи, щото быхъ желалъ суцукътъ да ти ся залѣпи на върхъ носа. Въ минутѣтъ, человекътъ ся саникаса, че бѣше по-лудѣ отъ женѣ си; защото, чрѣзъ туй второ желаніе, суцукътъ скочи и ся залѣпи на върхъ носа на горкѣтъ женѣ, която неможеше никъкъ да го откъсни. „Колко съмъ злочеста! извика тя, бива ли да бждешь толко лошѣ, та да пожелаешъ да ми ся залѣпи суцукътъ на носа? — Кльнемъ ти ся, драга моя жено, че никъкъ непрѣмыслихъ за туй, отговори мѣжтъ, но що ще вече да правимъ? Азъ щѣ попросѣ голѣмы богатства, и тѣй щѣ ти обковѣ съ злато суцука за да ся не види.